U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelů **a) V. V., b) nezl. A. V.,** zastoupeného stěžovatelkou a) jako zákonnou zástupkyní, zastoupeni JUDr. Pavlem Krupkou, advokátem se sídlem v Litoměřicích, Palachova 14, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 1. 2005, č. j. 28 Az 100/2004 - 45,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení .

III. Odměna advokáta JUDr. Pavla Krupky, se sídlem v Litoměřicích, Palachova 14, **s e u r č u j e** částkou 3350 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 1. 2005, č. j. 28 Az 100/2004 - 45, byla zamítnuta žaloba stěžovatelů proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 5. 2004, č. j. OAM-3676/VL-19-KO1-2003, kterým stěžovatelům nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky v platném znění (dále jen „zákon o azylu“) a dále bylo rozhodnuto, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podali stěžovatelé v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž namítali nesprávné posouzení § 12 písm. a) zákona o azylu a nesprávné zhodnocení otázky, zda jsou splněny podmínky ustanovení § 14 zákona o azylu. Konkrétně bylo namítáno, že stěžovatelka a) byla v zaměstnání pronásledována za uplatnění svých politických práv - právo rozhodnout se zda se má či nemá zúčastnit demonstrace organizované autoritářským režimem. Za účast na demonstraci jí byla krácena mzda a následně nepřímo přinucena k odchodu ze zaměstnání a posléze vystavena tomu, že jí bylo znemožněno pracovat jinde. Tyto důvody se vztahují i na stěžovatele b), který je nezletilý a je odkázán péčí i výživou na svoji matku, když v Bělorusku nemá žádné zázemí ani příbuzné. Rovněž mělo

být na případ obou stěžovatelů aplikováno ust. § 14 zákona o azylu. Proto se domáhali zrušení napadeného rozsudku a přiznání odkladného účinku.

Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je kasační stížnost opírající se pouze o důvod, který stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl, nepřípustná.

Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatelé v žalobě namítali porušení jednotlivých ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž se omezili pouze na citaci jejich znění, dále namítali porušení § 12 a § 19 zákona o azylu s tím, že mají za to, že splňují zákonné podmínky pro udělení azylu a že se na ně vztahují překážky vycestování, aniž by je jakkoliv konkretizovali. Ke skutkovým důvodům odkázali na obsah pohovorů a spisový materiál. Protože až v kasační stížnosti uvedli skutečnosti týkající se okolností souvisejících s demonstrací a namítali nesprávné hodnocení splnění podmínek ve smyslu § 14 zákona o azylu, je proto zřejmé, že v kasační stížnosti uvedli důvody nové, ač je mohli uplatnit již v řízení před krajským soudem, ale neučinili tak.

Z uvedených důvodů, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

O stěžovateli podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Odměnu zástupce stěžovatele určil Nejvyšší správní soud ve výši 3350 Kč, tj. odměna za dva úkony právní služby při zastupování dvou osob 3200 Kč (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, písemné podání soudu - odůvodnění kasační stížnosti) podle ust. § 11 odst. 1 ve spojení s § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a náhrada hotových výdajů 2 x 75 Kč podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu